

Formelle staa En i veien, saa frakjender man det al Betydning, ligesom man overhovedet frakjender Alt Betydning, hvad der kommer En paatvers, naar denne Frakjenderen overhovedet kan yde Ens Duffer Fremgang. Derfor har det ikke kunnet undre mig her, at man fra forskjellige Sider har selvstændig eller meget stærkt betonet, at det Formelle ved denne Behandling ikke spiller nogen stor Rolle, men derimod det Saglige en saa meget større. Det er saa langt fra, at jeg vil underkjende det Sagliges Betydning, at jeg netop har afholdt mig fra at komme ind derpaa, fordi jeg troede, at det krævede langt større Forarbejder og navnlig Forarbejder i et Udvalg. Nu er det ganske vist saa, at denne Sag i det andet Thing har været til Behandling i et Udvalg, men desværre kjende vi ikke det interessante Udbytte af disse Forhandlinger, de foreligge ikke i nogen Betænkning, og da man maa erkjende, at dette Thing jo ikke er overvældet med Dplysninger gennem disse 1½ Linie paa Tillægsbevillingslovsforslaget og 1 Linie paa Finantsloven eller gennem vort høitærede Finantsudvalgs Betænkninger, der i den ene Betænkning har et Stykke paa en 10 Linier og i den anden et Stykke paa 5—6, saa forekommer det mig, at der i Grunden mangler det Grundlag for en saglig Forhandling, som burde og kunde kræves ialtfald for Thingets allerfleste Medlemmer, for at den kunde føres med Nytte. Jeg skal da med Hensyn til det formelle Spørgsmaal, der blev afvist med flere Bemærkninger, tillade mig et Par Udtalelser. Det blev først af den ærede Ordfører og af et Medlem fra den Kreds, hvor Havnen ligger, det ærede 4de Medlem for 7de Kred (Hauerslev), udtalt, at der jo i Grunden ikke var flet noget Forunderligt ved den Sag, thi Indenrigsministeren havde tidligere foreslaaet netop denne Sag paa Finantslovsforslaget. Det er ganske rigtigt, men der gives visse Størrelser, som man ikke kan lægge sammen, fordi de ere inkommenjurable. Man kan godt sige, at 2 og 2 er 4, man kan ogsaa sige, at 2 Lam og 2 Køer er 4, man kan tilmed sige, at det er 4 Dyr, men man kan paa ingen Maade sige, at det er 4 Lam eller 4 Køer. Saaledes gaar det her. Indenrigsministeren har i forrige Samling stillet Forslag paa Finantslovsforslaget om en Uvidelse af Frederikshavns Havn, men vel at mærke overensstemmende med det Kommissionsforslag, der havde ligget i lang Tid til Drøftelse i Pressen, gennem Foreninger og mellem Mand og Mand, og som har været omdelt her i Thingen for to til tre Aar siden. Der var altsaa et Grundlag, hvorpaa man sekere kunde gaa til Prøvelse, ligesom der jo ogsaa er den betydelige Forskjel, at om det havde staaet paa Finantsloven, havde det faaet en mere eller mindre grundig Behandling i selve Finantsudvalget, og dette vilde da have kunnet ledsage Bevillingen med Anmærkninger, som det altid pleier at gjøre i saadanne Tilfælde,

hvilket derimod nu savnes, da det særlige Udvalg, der var nedsat i denne Sag, jo ikke kunde indføre en særlig Anmærkning til Finantsloven om den. At det i Virkeligheden har større formel Betydning, end det nu skal gjøres gjældende, derfor har jeg ialtfald for mit eget Vedkommende det bedste Vidnesbyrd i de Forhandlinger, der førtes i det andet Thing, der, som bekendt, særlig ved 1ste Behandling udmundede i en Kamp, om Sagen skulde henvises til Finantsudvalget eller til et særligt Udvalg. Der var dengang Sagen, der, saavidt jeg veed, gif saa vidt, at de ved Henvisningen til Finantsudvalget tænkte, at Lovforslaget skulde standfæses og sættes ind paa Finantsloven, uagtet det dog maatte ligge nærmest at antage, at de, der absolut vilde have denne Sag henviset til Finantsudvalget, ogsaa kunde være tilbøjelige til at optage Sagen paa Finantsloven, hvorimod de, der ikke vilde have den til Finantsudvalget, men derimod til et særligt Udvalg, naturligvis maatte forudsættes at ville have det Mødsatte, vilde have Lovforslaget til at gaa regelmæssig gennem Thinget, saaledes at det kom ind til os. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at anføre en Autoritet, som ikke vil blive underkjendt her i Thinget, nemlig den høitærede Indenrigsminister. Maaffe det maa være mig tilladt at oplæse et Par Linier af hans Udtalelser ved Lovforslagets 1ste Behandling i det andet Thing. Spalte 463 i Folkethingstidenden siger den høitærede Minister: „Det har desuden det paavieselig Fordelagtige ved sig, at man kan sammensætte Udvalget af specielle Hensyn til denne Sags Behandling, og det er en Sag, som kræver en Indsigt paa visse Omraader, som Finantsudvalget naturligvis ikke raader over“. Denne Indsigt var det rart, om vi havde faaet Noget af, men vi kjende den ikke. Den Indsigt, der dengang gjorde det saa tilraadeligt, at Sagen blev henviset til et Udvalg, har ialtfald ikke for os efterladt sig noget Vidnesbyrd. Men det er langt fra det Gnefte. Den høitærede Minister siger nogle Linier længere hen: „Jeg tror, at det for Enhver, der vil fremme denne Sag og fremme den med Alvor, er det Rimelige, Naturlige og Hensigtsmæssige, at denne Lov bliver behandlet i et særlig dertil nedsat Udvalg“. Jeg er aldeles enig i disse Udtalelser af den høitærede Minister, at de, der med Alvor vilde denne Sags Fremme, maatte finde det rimeligt, naturligt og hensigtsmæssigt, at den behandlede i et særligt Udvalg. Men det, at den behandlede i et særligt Udvalg, betyder jo netop, at den skulde afgjøres paa et særligt Lovforslag og komme herind. Dengang syntes man ikke at have tillagt Formen saa ganske liden Vægt, og jeg tror heller ikke, at den kan have tabt denne Vægt siden, tværtimod, det forekommer mig, at Vægten er i ikke ringe Grad forøget. Naar den høitærede Minister nylig henvisste til, at her jo flet ikke flete